

Miljøverndepartementet

Postboks 8013 Dep

0030 OSLO

Deres ref.:

Vår ref.:
06/31309/KBE

Dato:
24.07.2006

Høringsuttalelse til matrikkelforskriften

Innledende kommentarer:

I tillegg til denne uttalelsen til forskriftene har også storkommunegruppen, der Bærum er med, levert en fellesuttalelse. Vi vil i den sammenheng spesielt peke på den utredning som storkommunegruppen i samarbeid med advokatfirmaet Bull & co har gjort om rettighetene til datagrunnlaget i matrikkelen (se vedlegg). Konklusjonen her er at kommunenes rettigheter til datagrunnlaget må gjenspeiles i en tilsvarende andel av inntektene knyttet til salg av data fra matrikkelen. Før matrikkelen innføres i kommunene må derfor inntektsfordelingen avklares gjennom forhandlinger mellom staten og kommunene.

Vi vil også bemerke det uheldige i ”timingene” mellom iverksettingen av loven og innføringen av matrikkelen. Matrikkelen er en så vesentlig del av den nye loven at dette bør samordnes bedre. Det er uklart hvordan kommunenes matrikuleringsforpliktelse skal håndteres når det ikke fins noen matrikkel. Når det i tillegg gjenstår et betydelig arbeid i utforming av skjemaer og standarddokumenter på både tjeneste- og myndighetssiden, bør iverksettelsen av loven etter vår oppfatning utsettes til 1. jan. 2008. Matrikkelen, som erstatning for GAB, kan etter vårt syn i denne perioden gradvis innføres i kommunene, slik planen er. Lovhjemmelen for dette foreligger jo allerede i form av en vedtatt lov, selv om denne ennå ikke er satt ut i livet.

Forøvrig bør forskriften etter vår oppfatning omredigeres slik at den følger lovtekstens kapittel- og paragrafinndeling. Slik den nå er lagt opp er det forholdsvis komplisert å knytte forbindelsen mellom lov og forskrift.

Bemerkninger til forskriften:

§ 1-1:

Det bør i forskriften presiseres hvilke opplysninger som kreves registrert i matrikkelen og hvilke som i tillegg kan registreres. Siden utviklingen av matrikkelen er en egen prosess der vi har lite innsyn, vil vi i tillegg påpeke at det i registeringsforskriften for matrikkelen ikke må lages egne regler ut over det som står i forskriften.

Besøksadresse:
«Sse_Adr»
«Sse_Adr2»
«Sse_Postnr»
«Sse_Poststed»

Postadresse:
1304 Sandvika
E-post: «Sse_Email»

Org. nr: «Sse_OffentligNr»
Bank:
Telefon: «Sse_Tlf»
Faks: «Sse_Fax»

c): Bruksenheter forutsettes bl.a. å inneholde opplysninger om oppvarming. Dette er ikke en opplysning som kreves i dagens søknads- og meldingsskjemaer for byggesaker.

d): Vi savner en nærmere presisering av hvilke type pålegg det siktes til. I tillegg er det ikke overensstemmelse mellom lov og forskrift, jfr. at loven sier "skal" og forskriften "kan".

§ 1-3:

Det er behov for en klargjøring om hvordan personer som har skjernet adresse i folkeregisteret skal håndteres. Selv om disse ikke vil stå oppført med bostedsadresse i matrikkelen, vil de likevel opptre som hjemmelshavere på offentlige varslingslister i bygge- og reguleringsaker. Skjermingen blir jo da betydelig uthulet siden eiendommens adresse jo normalt også er personens bostedsadresse. Det er et problem å både håndtere personers rett til skjerming og deres rett til å bli varslet i saker der vedkommende er berørt som nabo. Hvordan skal kommunen eller tiltakshaver håndtere disse motstridende forpliktelsene? Her er det behov for mye klarere regler enn vi har i dag. Problemet blir ikke mindre med innføringen av "automatiserte" systemer som f.eks. Byggsøk. Vi har i Bærum kommune nylig hatt en sak omkring dette og registrerer at det i dag ikke er klare regler for hvordan dette skal håndteres.

§ 3-2:

c): Etter vår oppfatning bør landmålerforetaket ikke levere inn måledata og beregninger som del av dokumentasjonen. Dette er underliggende materiale av faglig karakter som kommunen verken har ansvar for å kontrollere, eller kan forventes å sitte med kompetanse til å kunne vurdere i en situasjon der kommunens oppmålingsfaglige virksomhet kanskje er nedlagt. Landmålerforetaket må stå ansvarlig for det faglige og dette bør framgå av egenerklæring fra landmåler, innlevert sammen med matrikuleringsbegjæringen. Av landmålingsteknisk dokumentasjon er det kun sluttresultatet av oppmålingen i form av koordinater for de nye grensene, som bør sendes inn. Da vil det heller ikke i ettertid bli reist spørsmål om hvor ansvaret ligger for eventuelle landmålingsfaglige blundere. Etter vår oppfatning bør det i forskriften gjøres klart at kommunens kontrollansvar er begrenset til å sjekke at landmåler har innlevert de formelle dokumentene for matrikulering.

§3-4:

(1): Umatrikulert festegrund er et begrep vi ikke er kjent med. Er det mulig å etablere et feste uten at grunnen er registrert (matrikulert)?

§ 4-1 pkt a):

Se kommentar under § 3-2.

§4-2:

Til kommentarene: Det må være tilstrekkelig at styret i henhold til sameiets vedtekter eller at styret/forretningsfører etter fullmakt fra sameierne, samtykker i kravet om matrikkelføring.

§ 4-5

Siden anleggseiendom ikke kan opprettes uten tillatelse til fradeling etter plan- og bygningsloven, hører bestemmelsene i dette avsnittet naturlig hjemme i plan- og bygningsloven. I tillegg bør også uttrykkene "klart funksjonelt skilt" og "hensiktsmessig" i (4) konkretiseres. Utydelige formuleringer her vil uvegerlig føre til diskusjoner med utbyggere og problemer for kommunens forvaltning.

(2): Vi er uenige i at det ikke kan etableres anleggseiendom som "... fortrenger grunneiendom for hele anleggseiendommens projeksjon på jordoverflata" og kan ikke se begrunnelsen for en slik bestemmelse.

§ 4-10:

Her har vi forslag til tydeliggjøring i teksten:

(1) Ved grensejustering kan brutto areal som overføres fra en eiendom til en annen ikke utgjøre mer enn 5 prosent av den minste eiendommens areal før justering.

(2) Ved grensejustering som innebærer at tilført areal er omtrent like stort som avgitt areal, økes grensen etter første ledd til 10 prosent. Differensen mellom tilført og avgitt areal må i så fall ikke overstige 20 prosent av det arealet som er minst av tilført og avgitt areal.

§5-1:

(2): Vi er uenig i dette. Det etableres tomter på tvers av gårdsnummeregrenser og praksis i plan- og bygningsloven er å kreve sammenføyning der eiendommen består av flere bruksnumre (jfr. pbl §95 pkt.3). Pekeropplegget mellom G, A og B i matrikkelen vil også være basert på at eiendommen består av et bruksnummer. Eksempelvis vil man ikke kunne knytte en adresse til flere gnr/bnr.

§ 6-1:

(1): Hvordan slike opplysninger teknisk skal føres i matrikkelen bør beskrives.

(2): Vi forstår ikke hva man tenker seg med kommunens kontroll her. Hvis avtalen endrer grensen, betyr det vel at grensen eksisterer fra før og da er det vel ikke grunnlag for noen avtale. Hvis den ikke eksisterer fra før, eller er ukjent, må det jo holdes en grensegangsforetning. Dette vil i så fall være en sak for landmålerforetaket. Altså forstår vi ikke logikken i dette.

§ 8-2

Tilleggsnavn bør inn under definisjoner, da bruksnavn og bygningsnavn kan bli en del av adressen.

§ 8.2

e): Det nye begrepet "atkomstadresse" bør ikke innføres.

§ 8-2

f): "I områder hvor offisiell adresse ikke kan tildeles i form av veiadresse...."

§ 8-3:

(3): "..., kan kommunen på eget initiativ eller anmodning fra hjemmelshaver"

Teksten "inntil videre" bør byttes til "tidsbegrenset" for tydeligere å få frem at matrikkeladresser er noe bør komme bort i fra.

§ 8-4

Hvorfor er ikke postkrets med her? Sett i et større perspektiv er postkrets også en del av en adresse bl.a. for å finne frem. Statens Kartverk og Posten har inngått et samarbeid om dette og det er en viktig del av adresseringen på landsbasis.

§ 8-5

(5): Ordet "varsel" bør endres til "orientering" da dette er en mykere form.

Da det ikke finnes noe register hvor leietakere er registrert, vil det bli vanskelig for kommunene å underrette leietakere, f.eks. i bygninger som er for fremleie/hybelhus og lignende. Selv om manglende underretning av leietaker ikke blir betraktet som saksbehandlerfeil, bør det utgå.

§ 8-6

(1): For bygninger til fritidsformål bør ordet ”skal” erstattes med ”bør”. I en del tilfeller ikke vil være mulig å gi adresser til slike uten å innføre matrikkeladresse.

§ 8-6

(2): Det samme gjelder ubebygde eiendommer. Det er i mange sammenheng ikke mulig å tildele ubebygde eiendommer en korrekt adresse før byggesak er godkjent for eiendommen.

Under kommentarene i avsnitt om prinsippet for tildeling av bruksenhetsnummer, bør det være med at ”dersom nummereringen i kommunen er foretatt etter et annen prinsipp, bør/kan dette fortsatt følges”. Bærum kommune har i likhet med Oslo kommune fått godkjennelse for et annet tildelingsprinsipp enn ”standard”.

§ 8-7

Begrensningen på 30 tegn i veinavn, kan bli vanskelig å håndheve. Lov om stadnamn ikke har den samme begrensningen.

§ 9-3:

(3): Hvordan tinglysningsgebyret skal betales bør kommenteres. Vi antar at det ryddigste vil være at Tinglysingen fakturerer lanmålerforetaket. Kommunen bør ikke lenger forskuttere dette med etterfølgende fakturering av rekvirent (foretak) slik det gjøres i dag.

§ 10-1:

(3): Siden kommunenes bygningskontroll stort sett er avviklet som følge av endringene i plan- og bygningsloven, fins det ikke lenger noen ordning som systematisk fanger opp om meldingstiltak ”er eller blir gjennomført”. Det er når meldingen sendes inn at registrering kan skje. Mulighet for omkodning til ”gjennomført” bør være der, men man kan ikke forvente at dette vil skje systematisk.

§10-2:

At underretning om matrikkelføring kan skje som del av byggetillatelsen, og ikke som separat melding, er viktig.

§11-1:

Vi registrerer, og støtter, at forskriften har ordlyden ”.... skal føre opplysninger...” og at kommentarene bruker ordet registreringsplikt. En logisk følge av dette er at det i de særlovene dette får virkning for blir tatt inn at påleggets gyldighet forutsetter matrikkelføring. Dette vil i betydelig grad også bidra til å heve matrikkelens status og kvalitet.

§ 13-1:

Ref. kommentarene til § 1-3.

§ 13-2:

(4). Slik dette punktet er formulert kan det tolkes som at det å oppgi kun hvem som eier en eiendom (grunnboksopplysning) ikke er tillatt, med mindre det skjers sammen med

andre opplysninger. Opplysning om hjemmel gis daglig fra kommunenes servicetorg og ekspedisjonstjeneste. Å nekte dette kan umulig være riktig.

§13-6:

Tilgang til kommunale kartdata i matrikkelen må forutsette avtale mellom stat og kommune om fordeling av inntektene dette genererer fra brukerne. Fordelingen må igjen gjenspeile eierskapet til dataene. Se generell kommentar innledningsvis.

I forbindelse med WMS-tilgang er merknadene om SOSI og FKB lite relevante. WMS-tilgang gir kun tilgang til rasterbilder.

§ 14-1:

(2): Vi støtter forslaget om en standardisering av gebyrene for matrikulering og utsteding av matrikkelbrev. Vi stiller oss imidlertid spørrende til hvordan det foreslåtte gebyrnivået er framkommet. Det foreligger såvidt vi kan se ingen dokumentasjon på at forslaget innebærer en selvkostdekning av matrikuleringstjenesten, som vel må være en forutsetning. Dette må dokumenteres bedre, og her bør Kommunenes sentralforbund trekkes inn.

§14-2:

Det er fullstendig uakseptabelt at Statens kartverk, med deres egeninteresse i saken, ensidig skal fastsette regler om fordeling av inntekter fra salg av opplysninger fra matrikkelen. Dette må bli en forhandlingssak mellom kommunene og staten. Se tidligere kommentarer.

§16-10:

I likhet med matrikulering framgår det heller ikke her hvordan gebyrnivået er framkommet, og hvordan det forholder seg til en selvkostberegning. I motsetning til kommunenes gebyrnivå for matrikulering ser det imidlertid ut til at staten har tatt svært godt i når det gjelder sine egne inntekter knyttet til godkjenningssystemet. Hva som ligger til grunn for dette gebyrnivået bør også dokumenteres.

§ 17-1:

Kommuner som i fellesskap ønsker å etablere en interkommunal landmåler-tjeneste med eneansvar innenfor kommunene som omfattes av gruppen, bør få anledning til dette. Lovens § 38 angir ikke noe forbud mot dette, så dette bør komme positivt til uttrykk i forskriften.

Med hilsen

Kjell Berge
geodatasjef

Vedlegg:

Notat om immaterielle rettigheter fra Kristine Madsen.doc

200272